

Elblążanin stulecia

gazeta
OLSZTYŃSKA

22-24. 10. 1999 r.

Niełatwy to będzie wybór, bo i mijające stulecie nie było dla Elbląga łatwe. W połowie wieku miasto zmieniło mieszkańców, zaczęło mówić innym językiem. Po wojnie narodziło się po raz drugi. To Państwo zdecydujecie, kto w ostatnim stuleciu najbardziej zasłużył się dla Elbląga?

W Elblągu wybierano już kobietę roku, lekarza roku, biznesmena roku, człowieka roku itd. Pod koniec wieku warto więc wybrać Elblążanina Stulecia. Długo zastanawialiśmy się nad tym, czy w naszych propozycjach nie

umieścić niemieckich mieszkańców miasta. Wielu z nich przyczyniło się bowiem do świetności grodu. Jednak najznamienitsi, naszym zdaniem, żyli znacznie wcześniej. Stąd na naszej liście znalazły się wyłącznie nazwiska Polaków

z drugiej połowy XX wieku. Dzisiaj prezentujemy dziesięć sylwetek. Czekamy na Państwa propozycje. Lista kandydatów może ulec zmianie. Plebiscyt rozpoczynamy na początku listopada. Elblążanina Stulecia (lub jego rodzinę) uhonorujemy zaszczytnym tytułem oraz statuetką.

W październiku zapraszamy do tworzenia listy najwybitniejszych elblążan mijającego stulecia.

isa

WAVEZ PROPOSAL

Kandydatów przedstawiamy w kolejności alfabetycznej. Niestety, nie wszystkie osoby możemy zaprezentować na zdjęciach.

Robert Butzke

Fot. archiwum

Do niedawna prezes zarządu i dyrektor generalny ABB Zamech w Elblągu. Obecnie jeden z najlepszych w Polsce menedżerów (ranking „Wprost”). Wspólnie z Pawłem Olechnowiczem opracował strategię prywatyzacji „Zamechu” przez koncern ABB.

Gerard Kwiatkowski

Rodowe nazwisko Jurgen Blum. Plastyk. W 1961 roku uzyskał w użytkowanie od władz miasta ruinę kościoła poddominikańskiego. Z pomocą przyjaciół z klubu inteligencji urządził galerię sztuki i pracownię. Nawiązał kontakty ze środowiskami artystycznymi w kraju. Był współinicjatorem zorganizowania w Elblągu niekonwencjonalnego pleneru rzeźbiarskiego Biennale Form Przestrzennych. Wówczas stanowił on największe w skali europejskiej doświadczenie w powiązaniu sztuki z przemysłem.

Mieczysław Filipowicz

Inżynier. Twórca pierwszych po wojnie zakładów mechanicznych, które powstały na bazie stoczni Schichau'a. Zamech rozślawił Elbląg na całą Polskę i sprawił, że prowincjonalne miasteczko zaczęło odzyskiwać przedwojenny potencjał przemysłowy. Imię Mieczysława Filipowicza nosi obecnie Koło Pionierów Elbląga.

Aleksandra Gabrysiak

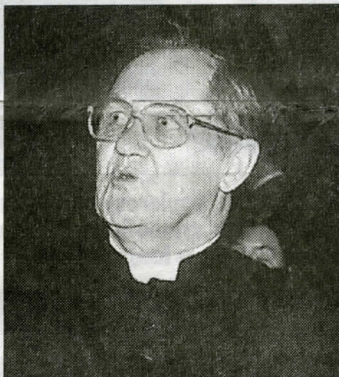
Lekarz medycyny. Judym w spódnicy. Budziła podziw nie tylko pracowników elbląskiej służby zdrowia i pomocy społecznej. Zajmowała się alkoholikami, narkomanami, ludźmi opuszczonymi i samotnymi. W 1991 roku otrzymała Nagrodę Prezydenta Elbląga. Podobnie jak jej

przybrana córka zginęła z rąk podopiecznego-recydywisty. Jej imię nosi elbląskie hospicjum.

Stanisław Gierszewski

Profesor Uniwersytetu Gdańskiego. Historyk. Prawie całą swoją twórczość naukową poświęcił Elblągowi i jego okolicom. Mimo iż nie mieszkał w Elblągu, zastuguje na to, by znaleźć się na naszej liście. Jego książka „Elbląg-przeszłość i teraźniejszość” wciąż jest najpoważniejszą lekturą popularnonaukową o tematyce elbląskiej.

Ks. Mieczysław Józefczyk

Fot. Ryszard Biel

Infułat. Doktor socjologii, proboszcz parafii św. Mikołaja, diecezjalny konserwator zabytków. Na naszej liście znalazł się głównie z dwóch ważnych powodów: jako działacz z okresu podziemnej „Solidarności” i opiekun najstarszej i najpiękniejszej elbląskiej świątyni. To on zapoczątkował cykl prac konserwatorskich, dzięki którym katedra odzyskuje swoją świetność. Jest też autorem interesujących publikacji o życiu religijnym Elbląga.

Józef Karpiński

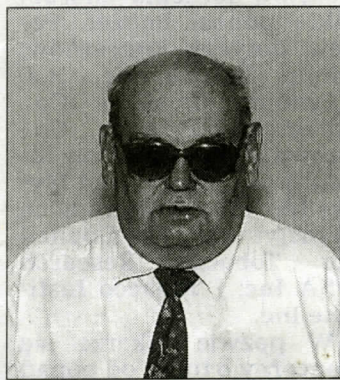
Muzyk, pedagog, założyciel i wieloletni dyrektor elbląskiej szkoły muzycznej. Mógł zostać kapelmistrzem orkiestry Teatru Starego w Krakowie. Wybrał jednak pracę z dziećmi w Elblągu. Lwowianin ogarnięty wielką pasją tworzenia. Z garstką muzyków „z niczego” założył szkołę muzyczną, która przez wiele lat zaspokajała potrzeby artystyczne miasta. Był dyrygentem i kompozytorem. Wystawiane przez niego na początku lat 60. baśnie muzyczne znane były w całej Polsce.

Czesław Klimuszko

Franciszkanin, zielarz, jasnowidz. Mieszkał w klasztorze przy kościele św. Pawła. Wielką popularność zdobył dzięki zdolnościom jasnowidzenia oraz skutecznym re-

cepturom ziołowym. W latach 70. tygodnik „Kultura” zaczął publikować z nim wywiady. Do dziś z porad ojca Klimuszki korzysta wiele osób.

Zdzisław Olszewski

Fot. Ryszard Biel

W Elblągu mieszka od 45 lat. Były dyrektor Zakładów Wielkiego Proletariatu. Przed stanem wojennym został wojewodą elbląskim. Odwołano go z tej funkcji w grudniu 1981 roku. Powrócił na stanowisko w 1989 roku. Obecnie pełni funkcję dyrektora sekretariatu Euroregionu Bałtyk i wiceprzewodniczącego Rady Miejskiej. O tym, że jako jedyny polityk znalazł się na naszej liście zdecydowały też takie cechy, jak: umiejętność współpracy z różnymi opcjami politycznymi, konsekwencja i upór w pracy na rzecz innych, odwaga w działaniach prywatyzacyjnych.

Helena Pilejczyk

Fot. archiwum

Uprawiała łyżwiarstwo szybkie w elbląskiej Olimpii. Jedyna elbląska medalistka zimowych igrzysk olimpijskich. Zdobyła brązowy medal podczas Olimpiady w Squaw Valley w 1960 roku. W tym samym roku została wicemistrzynią świata. Rozślawiła Polskę i Elbląg startując w wielu międzynarodowych zawodach. Do dzisiaj jeździ na łyżwach, co roku startując w mistrzostwach świata weteranów. Z każdego zawodów przywozi złoty medal.